

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

ЦІНА
ОДНОГО ТРИМІРНИКА
20 СОР.

На прикінці згадаю ще, що саме в останніх днях, а то 19 ч. м. пред-
ложив англійський уряд парламен-
тові до ратифікації львівський
договір, який прийнято 375 голо-
сами проти 13 — Значить голосу!

Уряд національної згоди.

Після тижневої розпалки, після першої й мовольної пошукачки за міністрами, вийшло вкінці Ол. Скішинському скласти новий кабінет, який на ендецьких хрестинах одержав назву: уряд національної згоди. Цей згільний уряд з розтяжністю від крайньої реакції (З.Л.Н.) до перших ступнів лівниці (П.П.С.) справді об'єднав в собі велику більшість теперішнього безголового союзу. До кабінету делегували: З.Л.Н. (внешполітика) — 2, „Піст“ — 2, ППС — 2, халеки (Корфантівці) — 1, НРР — 1 та двох непартійних (Скішинські й Радван). Як бачимо, то „уряд національної згоди“ по суті є союзом ендеції й пепесівців з додатком деяких представників попередніх союзових угруповувань. Можуть це бути більші або менші індивідуальності, однак ніколи не будуть вони такими, які підорвалиб, нарушилиб основну ознаку кабінету Скішинського: його шехпольсько-пепесівський характер.

Правда, пепесівці вже вдруге зустрічаються з ендецією на одній платформі. Перший раз постав був коаліційний кабінет під назвою уряду національної оборони в році 1920. Тоді оборонювано Польщу перед нестримним походом червоної армії. Тепер пепесівці зустрілися з ендецією на спільній платформі оборони господарських основ польської держави.

Хто слідкував за ходом польської кризи, бачив, що найменше розбіж-

ностей виявлялося якраз між цими двома партіями. І не диво, бо обидві партії є партіями не лише суто державницькими, які часто свої класові інтереси підпорядковують загальним інтересам держави, але й партіями національними, що жертвують всім для добра польської нації, розуміється „добра“ в їхньому розумінні. Ендеки й пепесівці по суті ніколи не розходилися між собою в розумінні основних питань польської держави, а головним ніколи не розходилися в питанні свого відношення до „нац. меншостей“. Правда, теоретично, декларативно виступи пепесівців відрізнялися своєю ліберальною позолотою від чорносотенних виступів ендеків, однак практично все існувало між ними повна гармонія. І ця гармонія акції кинула одних і других у взаємні дружні обійми.

Уряд національної згоди, зроджений в таких великих муках, має за завдання перш усього підтримати будівлю польської держави під економічним оглядом, здобути закордонну позичку, підтримати банкрутуючий великий промисел, зменшити зростаюче безробіття, та окремо спинити анархію в армії. Новий уряд заступатиме в першу чергу інтереси польсько-жидівського міста, підпорядковуючи їм інтереси села взагалі, а українського села зокрема. Правда, в уряді бере участь й виразник польського куркуліства — „Піст“, та він під-

Ми здані на власні сили.
Пропадемо без економічних інституцій.

Тому купуймо

Акції Земельного Банку Гіпотечного

С-ни акційної у Львові, Підвалля 7.

ПРУС

паста робить язук-
тл напромакаль-
ним.

порядкується вимогам „національного інтересу“, репрезентованого ендецією.

Очевидно, поза цими великими клопотами, які рішають про основи польської державності, новий кабінет лишиться на боці справи „нац. меншостей“. Не підпадає сумніву, що „таорчий“ Ст. Габські видвигатиме все нові проекти (via секція для справ східних воєністів і нац. меншостей) „na zniszczenie Rusi“ та можливо, що кабінет не матиме ні часу, ні змоги здійснити всі мрії ідеолога попереднього й теперішнього кабінету.

І це був би поки-що — так скажи — єдиний наш зиск, бо зрештою все лишиться по старому, а кожний наступний день — по словам Дювського — буде пршій від попереднього і в загальному розмірі, і в згаданні польського уряду стерти нас з лиця землі.

Пам'ятаймо: Рідна Школа — це на-
родня фортеця, це певний захист у
добі нахопиття!

Найбільший вибір блаватних
товарів на осінній та зимовий
167 сезон поручає фірма 34-100

АНТІН УВЕРА
Львів, вул. Галицька 10.

Філія в Тернополі, вул. Міхалевича
філія в Стрию, площа Півсвського.

По широкому світі.

Постійний міжнародний трибунал мира у Газі відповів на пропозиції йому питання в справі Моссуля: 1) Що рішення Ради Ліги Націй є обов'язуюче для Англії та Туреччини щодо означення кордонів Іраку; 2) рішення Ради мусить бути одноголосне, без голосів Англії та Туреччини.

Конференція міністрів закорд. справ держав Малої Антанти пересунена з грудня ц. р. на лютий 1929 р. у Білгороді.

Еспанія має намір вести війну з Абд-ель-Крімом, аж до його капітуляції.

Англія і Франція підписали східний пакт з метою вести спільний фронт в Малій Азії проти турецького націоналізму, піддержуваного ісламським рухом.

Зєдинені Держави заявляють, устами свого президента, що тивка фінансова стабілізація в Європі залежна від точної сплати довгів Америці. Зєдинені Держави не будуть давати позичок, призначених на зброєння європейських держав.

У Тульоні, відомій французькій пристані, де стоїть великий військовий гарнізон, горить арсенал.

У південних Індіях скажені великий циклон, який спричинив смерть кількох тисяч людей.

На зразок царату.

Інтерпеляція

посла Приступи і тов. до п. міністра міро. ісповідань та публічної освіти в справі випадків та репресій в українській гімназії в Коломиї.

„Посторогани кудес подзвонили“ з 2-го листопада ц. р. подаеться наступуюче:

„З Коломиї надійшла вістка, що у та-
мощній державній гімназії з українською

В. ВІДНОВ.

2

Професор О. О. Ейхельман.

(З нагоди 50-тидесятилітнього ювілею його наукової діяльності.)

Історію найголовніших чужоземних законодавств наш ювіляр збирав не довше двох років, а потім в осени 1884 р. перейшов на кафедру міжнародного права, на якій і залишився аж до 1919 року;*) останні десять років він був заслуженим ординарним професором. Коли після 1906 року проф. М. Довнар-Запольський заступав комерційний інститут, проф. О. О. Ейхельман викладав в ньому деякі правові дисципліни. Але як найбільше уваги звертав він на міжнародне право. За час перебування в Києві проф. О. О. Ейхельман склав й опублікував на сторінках „Університетських Ізв'єстий“, як і окремими книгами, кілька праць: „Введення в систему міжнародного права“ (вип. I і II), „Замітки над лекцій по міжнародному праву“, „Хрестоматія руського міжнародного права“ (ст. I і II) та ин. Свого власного курсу міжнародного права проф. О. О. Ейхельман довго не випускав, а рекомендував студентам курси чужоземних учених, в першу чергу працю берлінського професора А. Гейфтера, якого курс було перекладено на російську мову під заголовком: „Европейское международное право“ (переклад барона К. Таубе, Петербург, 1880, стор.

585+XVI). Тільки в 90-х роках проф. Ейхельман випустив першу частину свого курсу міжнародного права, що в 1906 році вийшла третім виданням.

Поруч наукової та університетської діяльності, проф. О. О. Ейхельман брав участь і в громадському житті міста Києва, переважно, як член-корисконсульт різних комісій при міському самоврядуванні. Це робило популярним ім'я його в ділових колах цієї Київщини.

Київський університет був, особливо після 1905 р. осередком українського життя на Наддніпрянщині. Досить пригадати таких його професорів, як Д. Пихто, Т. Флоринський, А. Сикорський, щоб видно було, яке відношення виявлялося тут до української справи. Навіть вже в часи революції 1917 року професура київського університету дуже гостро виступала проти проголошення Центральною Радою автономії України (відомий протест „совета“ професорів київського університету в кінці травня 1917 р.). Проф. О. О. Ейхельман ніколи не брав ніякої участі в антиукраїнських виступах своїх товаришів; а як тільки розпочалася державно-політична робота Української Центральної Ради, він рішуче став на бік України і цілком оддав свої знання та сили українській справі, виконуючи різноманітні обов'язки при українському міністерстві закордонних справ. Ні один з актів української закордонної політики в 1917—1920 роках не обходиться без участі проф. О. О. Ейхельмана: його знання

використовувалися при всякій нагоді (між иншим заступав консульськими курсами в Києві в 1918 р.). Він же брав участь і в різних державних комісіях, де був погойбний довідчений повивник-практик. Завдяки цьому, він став автором конституції української держави, яку видруковано в 1922 році. Проф. О. О. Ейхельман настільки зв'язав себе з українською національною справою, що мусів, разом з иншими нашими діячами, емігрувати за кордон, де в Польщі та Чехословаччині поділяв спільну з ними долю, хоч для нього була повна можливість влаштуватися цілком инакше. І на еміграції він підтримував українську справу, беручи активну участь в різноманітних наших організаціях та наукових установах. Окрім Українського вільного університету в Празі, він викладав ще в Українській Господарській Академії в Подєбрадах, в Українському Педагогічному Інституті в Празі, і скрізь він користується повагою, як людина в науковому відношенні кваліфікована людина, старий професор, добре ознайомлений з університетськими та загальні високо-шкільними умовами життя та праці, — як учитель багатьох з викладачів наших високих шкіл в Чехословаччині. До його учнів належать: професори С. П. Шелухин, Р. М. Лашенко, С. І. Гольдельман, доценти — М. М. Добриловський, І. М. Кабачків та ин. Цей факт ще більше піднімає Огана Огановича в очах української професури. Та і вся українська еміграція в Чехословачській Республіці добре знає й поважає його бо він являється її

активним членом головної емігрантської організації — Українського Господарського Комітету.

Щоб виразити змаювати наукову діяльність проф. О. О. Ейхельмана, наводимо список його найголовніших праць на мовах німецькій та російській (повного списку, на жаль, нема можливості дати).

Як зазначено вище, самостійну наукову діяльність проф. О. О. Ейхельман розпочав 1875 року; праці свої містив у „Сборнику государственныъ знаій“, у „Zeitschrift für gesammte Staatswissenschaft“, „Russische Revue“, „Университетских Изв'єстиях“ (в Києві) та инших виданнях, а деякі випускав і окремими книгами.

З німецьких праць проф. О. О. Ейхельмана зазначимо такі:

1) „Seekriegsvölkerrechtliches im 7-jähr. Kriege“, „Russische Revue“, 1876 р. II.

2) „Diplomatischer Verkehr in XVII. Jahr.“ — теж таме „Revue“, 1877 р. XII.

3) „Über die Kriegsgefangenschaft“, 1878 р. I.

4) „Internationalbürgerlicher Verkehr Russlands in XVIII. Jahrhundert“, „Russische Revue“, 1878 р. IV.

5) „Russisches Verwaltungsrecht, historische Studie“ теж „Revue“ 1886 р. XII.

6) „Der bewaffnete Neutralitätsbund vom 1780“ (особливо хвалить цю працю проф. Назубитовський).

На мові російській зазначимо тільки такі праці:

1) Докторська дисертація: „О военномъ занятіи неприязельской стороны“ (Москва, 1879 р.)

*) Іншої тимчасово, як в 1890 р. викладав ще державне право.

— Марена листопадних днів. У
всім розовини українсько-польської війни
заявляється у Львові судова розправа проти
Іосифа Завержонного, пароха з Бод-
нї, біля Старого Села, який, поміту, об-
винуваченого в злочині неморі до об-
вину.

ствя. Обвинувачувач Полек-чичев, Бродський, Чегак, за яких ніхто не відповідає, а їх події шукають місця: селені та інші. Чегак, щоб на цьому підтвердити, як стверджує у від, а дома найближче тільки його сина, якого застрелив. Давид притягав заперечення на питання, чи о. Запорожчак є винний у цьому вбивстві, тому, що представив свідка, а не навісний доказового матеріалу. Та односторонньо зауважили о. Запорожчак на дві роки виступив за намоу до вбивства Бр. Чегак. Як бачимо, марієт листопадних днів життя!

— **Результат процесу проти українських селян на Волині.** Дня 24 листопада починається у Рівному великий політичний процес проти 40 українських селян, обвинувачених за приналежність до Української Революційної Повстанчої Організації (УРПО).

— **Офіційно і посол.** Кілька днів тому трохи годинських офіційних нападів на вулиці у Варшаві, на «технологічного» посла Строїнського і побіжно його за статтю «Образовані» журналіста Пидгурського. Відобразивши журналіста за пани офіційними беззастови. Офіційні самі головною до свого винуватця. Покинувши їх припинили в дільній службі. Посол Строїнський або знав їх на побачок або подасть у суд. Галезко, що він вибереться другу форму, якщо хоче зберігти дійсно свою «некартунність».

— **Стефан Жеромські,** найбільший сучасний польський письменник, що помер десь 20. п. м. у Варшаві, мав 61 рік. Уродиня він у Сталовці, кельського повіту. Письмознавство у російській п'ятирічній у Кельсах. Скінчивши лаврський університет не пішов на державну службу вчителю, а був приватним учителем, у різних містах. Іздав також по Європі: якийсь час був завідувачем у польській мовою в Реперсмі (Шварцберзі). Писавши платонів як помічник бібліотекаря в бібліотеці гр. Замойських. Від 1905 р. проживав або в Закопані або за кордоном. Останніми роками жив на т. зв. колоніальній дачці у Варшаві, де уряд жертвував йому мешкання. Перші свої твори друкував у соціалістичній «Głos». Найважливіші його твори: «Rozdziołki nas kuki i wtopu», «Oprawianie», «Szybowe prace», «Utwory powieściowe», «Ludzie bezdomni», «Argumenci» (1904), «Popioły», «Dzieje grzechu», «Promień», «Uroda życia», «Wierne rzeka», «Walka z zła» (1913), «Wszystko i nie», «Wiatr od morza», «Przedwiośnie» (1925), «Dramaty: Róża, Żółkowski, Uciekła mi przebieżka».

— **Українське церковне свято у Відні.** «Neues Wiener Journal» з дня 22. с. м. подає такі новинки: «На Postgasse заховані від технічного шуму столітнього руху, на зовні скромні та непомітні для прохожих знамениті надзвичайні мешканці наших домів сіли від старости, але кріпкі мури одної церкви. Мало в Відні, як і в інших містах, св. Валерію. Зате знають ту церкву у Варшаві, і саме цього дня мішалися високі гості з України, у звичайних, небуденних східних одягах — єпископи і найвищі католіки. Найвищий голова українських католиків, львівський митрополит гр. Шептицький сам візьме участь у святі, яке нині почалося і дійде у найближчі неділі до свого вершка. Два роки тому святкували пам'яті св. Йосифа католицького святого, яке звернуло загальну увагу своєю важливістю. Вперше від часу існування собору св. Стефана відзначено там службу божу грецького обряду. Цього року найважливішим моментом свята буде процесія зі свідками, а найближчої неділі хрещення води перед церквою.

— **Ще один злочин.** У львівській стрийській парку найменше тіло збитого, ледьомого людини. Поділія діяла до місця, що самогубство виключене. Біля трупа знайдено спалені папери, і на одній клаптику, випадаючи, відчитали привітання Вл. Тарнавського, шлюсарського челядника. Його вештували і він привів до нього. Вбитий є Влад. Янчук, також шлюсарський челядник. Вбивство одне дотримав свого мінку, зовсім так само як Філіппів у процесі за вбивство Корнелі. Вони оба мали покінчити самогубством і тоді Тарнавський застрелив спершу Янчука, а потім не мав уже свідомості застрелитися.

— **Довірний нарат і процес Штайгера.** Дня 20-го п. м. львівські редакції та поліція одержали телефонічні повідомлення, що «свакий» свідок у процесі Штайгера — Філіпп, за якого суперечать свідки похорона та прокуратор убитий при вул. Замойських ч. 20. Шляхи сензацийної репортери і схильні була поліція обшукала дбайливо весь дім

Розмістивши людей про нещасливу жертку — ні сіду. Натрапивши життям доповодилого свідка поліційні огляди виступили внаслідок Філіппа у війні з таємною назвою «Свідок». Він не знав нічого про всю цю історію і був обурений, що є такі люди, які жартом його похорошили.

— **Українська.** Дб. 320 с. «Prager Presse» повідомляє окремі доповіді на 16 сторінок про Пидкарпатську Україну: її економічний, культурний та господарський. На жаль, між численними статтями в журналі про життя наших земляків нахилили тільки статтю д-ра Яна. Завошецького. Подорож для мистецько-історичних дослідів у східній Словаччині і переклад нарочної новели з етнографічних збірників В. Гнатюра (пер. М. Гехтер).

— **З шахових значань.** Сьогодні міжнародного шахового конгресу в Москві спростована партія майстра Казиміра з російським молодим шахістом Ілією Гачеєвським. Під час шахових значань Інститут для психічних дослідів збирає весь час матеріал для психоаналізу шахової гри. Спеціальні лікарі та психологи стежать увесь час за поведінкою шахістів і збирають інформації від них. Ці дослідники мають розв'язати деякі різні питання щодо ступня втом, умов та нервової, під час гри, установити точніший прояви режисер, уваги та обсягу людської пам'яті.

— **Помею визначив французський письменник Еміліо Бонжес (Bonjes)** у 73 років. Польська преса репродукувала еспершу його привітання з письменником Поль. Бонжес. Бонжес писав спочатку письменником, якого читали тільки вибрані. Найважливіші його повісті: «Смерть бога», «Під топащем» і «Птахи відлітають і квіти оповідають».

— **З Французької Академії «безсмертних».** Сьогодні це швидкою холодою як слава і тому Французська Академія, яка, згідно з традицією повинна мати 40 членів звання «безсмертних», має постійно на то багато вільних місць. Церемонія нового вибору, яка триває кілька місяців, іде дуже повільно. В останніх двох роках опорожнились три нові місця по смерті М. Барреса, А. Фанса і історика графа Осеніля. На місце Барреса ввійшов поет Лорі Бертран, ур. в 1865 р., традиціоналіст і католик, Лютарингетом з похвалювано: «ого поїсти з добрих християнських», «Св. Августина», «Sacrificium maritimum» і самостійні романи визначаються дбайливою аналізою і живою технікою оповідання. Фотель А. Фанса займав один з найбільших сучасних французьких літературних Поль Вагелі (ур. 1871). Він мав контекста: «бувшого міністра освіти Жюзе Бепара славного фільмогра і сенатора Бепара. Вагелі є пристосованим, який друкував мало, у вижисних журналах і видавав свої збірки тільки для вибраного гуртка читачів і обмеженій кількості примірників. Шойно від р. 1920 видав кілька збірок доступних для загалу.

— **Нове чудесне пром'яня.** А. Г. Н. ский учений Мільдік, лаврат Нобля, нікільки разів проміняв, яке має багато більшу силу як Рентгенівське. Воно поховить крізь найбільше тверді та непрозорі тіла.

З судової салі.

Процес Штайгера.

Тринадцятьдодатий день розправи.

На вступі проголошує провідник постанови трибуналу, на основі яких допущено в хартури свідків Адольфа Філіппа, його брата Еміля, о. митрата Рідецького. Шой до переслухання о. митрополита Шептицького, то рішення з ним зберігати аж до переслухання о. Бієцького. Далі трибунал ріших виступи в порозумінню з шкідливою кваліфікацією знавця української мови для опити свідка, який одержав «Хілія». Натомість трибунал відхилив усі інші внески прокуратора й обовини. Потім провідник трибуналу повідомляє, що заголошує на свідка письменно від д-ра Давида Йонаса зі Станіславова, який мав бути свідком атентату. Цього свідка відваля до переслухання на день 26. п. м.

Зізнання свідків.

Свідок Микитин зізнає далі. Провідник трибуналу звертає увагу свідка на певні суперечності в його зізнаннях. У свідку зізнає він, що бачив Паньчича і Філіппа на місці замаху, а тепер той факт заперечує, а далі каже, що Лотинського бачив по замаху, а тепер зізнає, що перед замахом, Микитин визначає ту суперечність адептувалем, бо у свідку він не казав нічого про Харкова, а тепер пригадає собі, що бачив його на Високому замку.

На порядок прийшла справа свідка, що їх дістала през. Гавль, «Хілія» і о. митрополит Шептицький. Оборона рочала ставити Микитинів питання в цій справі. Провідник трибуналу всі ці питання ухилив. Це стало причиною виголошення довших промов д-ра Гієха і д-ра Ляндава. Оборона аргументувала потребу таких питань для яснотки справи і апелювала в цій справі до трибуналу. Три-

бунал відбув перерву та затвердив усі за-радження провідника. Супроти того до-проу Микитина закінчено.

Свідок д-р Лев Ганкевич. Перед переслуханням того свідка оборонять д-р Ляндав застерігає, щоб переслухання свідка відносилось виключно до факту антиміжового листу, який одержала редакція «Хілія», а не до діявистичних сован, зазначених в тій листом, на яку то справу мають бути покликані знавці української мови. Коли трибунал погодився з тим до-маганням обовини, прокуратор застеріг собі право зажалення незастови з того приводу.

Д-р Лев Ганкевич найшовся в часі до судового суду в першому або до-говому дні розправи на салі заважко про-тектиш водного. За хвилину ввійшов на салю посол д-р Розмаїш, а перетодили робіт свідка дучча йому лист, який саме був тій акційом, що його дістала «Хілія». Д-р Лев Ганкевич заразом по перо-читанню зазначив, що це фальсифікат. Та-ке твердження швидко йому слово «верховна», якого не визнають «хлі у-країнські організації». В моменті у-країнських організацій аживаю все слів «голова», «начальник», але ніколи «верховна» бала. З такою назвою як «Вер-ховна Револуційна Рада» він ніколи не-стречає, не заважаю на те, що в о-станньому часі, а також і в попередніх літах мав багато клієнтів, що належали до найближорідніших українських установ.

Д-р Ляндав питає, чи ті організації, які він злив, «дотувалися все тою но-менклатурою?»

Свідок каже, що того твердити не мо-же, але на всякий випадок ніколи не-стречає з уживанням слова «верховна» бала. Назви могли бути інші, але не жи-вано сів, які були би смішними. Був би не але приворожували націоналістичні пуртанізм. Бож не вживається слова «тихотлан» замість «кальоші», або «до-шторител» замість «папаса».

Д-р Ляндав питає, чи свідкові відома щосьебуль про лист, який дістав прези-дент Гавль. Свідок Домідаєся а про ньо-го шойно зі спростовань з процесу Штай-гера.

Д-р Ляндав. Чи займався хто дозою політичних вчинів? Свідок: Так! Було легальне товариство «Український горо-жанський комітет». Д-р Ляндав: А чи з комітету зносився хто з поез. Гавлем? Свідок: Так, комітет комунікувався з поствідентом через свого голову д-ра Ст. Фотак.

Свідок д-р Інслер, посол до союзу знає Штайгера з Макабей. Свідок не зі-знає нічого важного ні цікавого. Він не вірить, щоб Штайгер міг виконати атен-тат.

Свідок Петро Микитин. Ніяких відомостей про виконання атентату не має. Пам'ятає, що сам заперечив його інформа-ції про те, що атентат виконав Жид і зазначив, що на власні очі бачив двох ви-конавців, яких добре знає. Про назвиска свідок не питає, бо те його не інтересу-вало. На тому розправу перервало.

ОПОВІСТКИ.

Репанотува «Українського Наддні-приського Товариства» О. Миткевич: 25.XI. «Мітус Богославка». 25.XI. «Ді нашого життя». 26.XI. «Віра». 27.XI. «Чорна пінтера і білий медвідь». (Прашальна вистава). 28.XI. «Мітус Богославка». 29.XI. «Віра». (Прашальна вистава).

Український мішаний хор Д. Нотна. У четвер 26.XI. м. Сохиль. У п'ятницю 27.XI. м. Сікль. У суботу 28.XI. м. Рала Руська. У неділю 29.XI. м. Рала Руська. У вівторок 1.XII. м. Ягослав. У середу 2.XII. м. Ягослав. У четвер 3.XII. м. Пегеминьш. У п'ятницю 4.XII. м. Перемишль. 763 14-2

Імн. Василь і Ірич, з Мойсан'ю Ду-вало з нагоди свого вінчання, яке від-бувалось в Стоніу дня 17. п. м. склавати на Рідну Школу 40 гол. 837 1-1

Управління «Доповинної школи» для теплототів ім. В. Гомічича склавє сервету полку В. п'ятам М. Коненко-му і П. Бичкові за безвисте встановле-ня 155 контрпунктів книжков позв і в-тійбачни 3-на Гомічичами печатни.

Лібіні оголошення.

ШУКАЮ мебльовані кімнати на дві особи, на час від 23. до 31. грудня 1925. Згономлення до Адміністративної «Ліва» п'я «Говле» ч. 831 2-2

ПОРУЧАЄТЬСЯ КНИЖКИ: Учень сийй Вертеп, ціна 0.35 гол. Українська Кантеса ціна 0.50. Телефонний під-ручник для купівлі ціна 6 гол. Відрозва-ичіх пават. Зімовлення слати: Сочетив-ий, Львів, Войска 4. 834 1-2

ФОРТЕП'ЯНИ, гітара, фісгармонії про-шорядних фабрик, найновіші моделі жств уживані. Заведно на складі — найде-шевше пролає, мікше тільки за готівку: Г. Лялк, Львів, Панська 21. Т. чешов 34-45. 770 1-5

350 ДОЛЮРІВ позички пошучені. Зго-лошення під «Ліготка», Львів фаз почтовий 44. 834 1-2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Репакція не відосвід.

Футра мунжевські футра жіночі

пошучає магазин і робітня футер

Олександра Врубля

Львів. вул. Галицька 20, 1. пов 276 28-30

14 Заручинні перетенці 14 Г. ГУТТЕРМАН Сикетуєська 14. 14

Звичайні Загальні Збори

Карпатського Лещетарського Клубу відбудуться дня 6. XII. 1925 о год. 10 пер-пол. в доміні Сокола-Батька Львів, Ру-ська 20. Всі члени являться обов'язково. Порядок: 1) Вибір президія. 2) Звіт у-ступального виділу. 3) Звіт контрольного комісії. 4) Вибір нового виділу. 5) Внес-чення і запити. — Голова іжж Лев Ш-парович, секретар Володимир Рожжеско-ський. 841 1-1

Надзвичайні Загальні Збори

філії Товариства Просвіти ім. Т. Шевченка

відбудуться в неділю дня 29. листопада 1925 в салі Бібліотеки Т-ва Просвіти Ри-нок ч. 10. II. пововх чезе ганок о год. 5. веч. на случа нестачі потрібного числа учасників тожог дня о год 6. На порядку денним буде: 1) Вибір де-легатів на Загальний Зїзд. 2) Просвітний реферат. 3) Внески і запити. Вадля. 840

Звичайні Загальні Збори

Т-ва «Союз Українок» у Львові

відбудуться дня 6. грудня ц. р. о год. 3. по пол. в салі «Бісид» при вул. Рутівського 22.

Дневний порядок:

1) Отворення Зборів. 2) Відчитання про-токолу останніх Заг. Зборів. 3) Звіт дія-лості Головного Виділу і звіт Контрольної Комісії. 4) Вибір нового Виділу. 5) Внес-чення. — За «Союз Українок» у Львові: Голова Т-ва О. Шепарович, секретарка Ст. Марічак. 836 1-1

МУНКА
ИЛО
ЗРОБЛЕНЕ
лише з найліпших
заграничних си-
ривців.
821 6 1-2

НЕГАННО до ви-наймеша дїм о 4-х поковх, ухлї і п. в Голоску велика, честь голлив тоху під змодастинської рогачки. Відкрити у ч. Михайла Кікля в Голоску велика або в канієлєрї 226 д-ра Янковича, Львів, вул. Куркова ч. 5. 840

ОЖЕНИТЬСЯ і пав-ною або відомою ученицькою або відомою хоч би жаж-по гадівства 6. стов-шина з унїа. обзав-аліччя. Невоиний зголомлення до Адм-істрації «Ліва» під-Шатія 32. 841 1-2

Присилайте передплату!